

PALIK (2) *sb m*

*N sg p*alik (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „1. pal” ‘słup o zaostrozonym końcu’ (2) :

*Szereg: »palik, (albo) kołek« (2): Paxillus, M*áły palik/ kołek. *M*ącz [274]c; *Ridica, Tycz* winniczna/ palik/ álbo kołki łzczepáne/ któremi winnice podtykáją. *M*ącz 356b.

Synonim: kołek.

SBu